

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการทดลองโดยให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ใช้กลวิธีอ่าน โดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R ในการอ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ และทดสอบความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์นั้น นำผลการทดสอบมาอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์

1.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาผลของกลวิธีอ่าน โดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R ที่มีต่อความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

1.2.1 เพื่อศึกษาผลของกลวิธีอ่านที่มีต่อความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ ระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก นักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการใช้วิธี SQ 3 R

1.2.2 เพื่อศึกษาความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ ระหว่างนักเรียนชายที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์โดยใช้กลวิธีอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R กับนักเรียนหญิงที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์โดยใช้กลวิธีอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R

1.2.3 เพื่อศึกษาความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ โดยใช้กลวิธีอ่านแตกต่างกัน 3 กลวิธี คือ การอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R นั่นคือ ศึกษาภิรยาร่วมระหว่างกลวิธีอ่านกับเพศของนักเรียน ที่มีต่อความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์

2. สมมติฐานการวิจัย

2.1 นักเรียนที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ โดยใช้กลวิธีการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R จะมีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์แตกต่างกัน

2.2 นักเรียนชายที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ โดยใช้กลวิธีการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R กับนักเรียนหญิงที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ โดยใช้กลวิธีการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R จะมีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์แตกต่างกัน

2.3 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ โดยใช้กลวิธีอ่านแตกต่างกัน 3 กลวิธี คือ การอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R จะมีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์แตกต่างกัน นั่นคือ มีภิรยาร่วมระหว่างกลวิธีอ่านกับเพศของนักเรียน ต่อความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์

3. วิธีกรวิจัย

3.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ประเภทสหศึกษา สังกัดกองการ

มัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสงขลา จำนวน 3 โรงเรียน คือ
โรงเรียนระโนด โรงเรียนสทิงพระชูปถัมภ์ และโรงเรียนสงขลาวิทยาคม
โรงเรียนละ 72 คน รวม 216 คน

3.2 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัย แบบหลายองค์ประกอบที่มีการ
ทดสอบหลังเพียงอย่างเดียว

3.3 แบบแผนทางสถิติ

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนทางสถิติ แบบวิเคราะห์ความแปรปรวน
2 ทาง ชนิด 3×2

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4.1 คู่มือและแบบฝึกกลวิธีอ่าน จำนวน 3 ชุด ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 คู่มือการอ่านซ้ำและจดบันทึก แบบฝึกการอ่าน
ซ้ำและจดบันทึก (1) และแบบฝึกการอ่านซ้ำและจดบันทึก (2)

ชุดที่ 2 คู่มือการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง แบบฝึกการ
โยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง (1) และแบบฝึกการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง (2)

ชุดที่ 3 คู่มือการใช้วิธี SQ 3 R แบบฝึกการใช้วิธี
SQ 3 R (1) และแบบฝึกการใช้วิธี SQ 3 R (2)

3.4.2 เอกสารเนื้อเรื่องที่ใช้ในการทดลองเก็บข้อมูล จำนวน 3
เรื่อง จัดพิมพ์ในลักษณะที่สอดคล้องกับแบบฝึกกลวิธีอ่าน ซึ่งเป็นขั้นตอนการปฏิบัติ
กิจกรรมตามเงื่อนไขกลวิธีอ่าน เรื่องละ 3 กลวิธี คือ การอ่านซ้ำและจดบันทึก
การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R

3.4.3 แบบทดสอบวัดความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ จำนวน
3 เรื่อง เรื่องละ 20 ข้อ พร้อมกระดาษคำตอบ

3.4.4 ม้วนเทปบันทึกเสียงสำหรับประกอบคู่มือและแบบฝึกกลวิธี
อ่าน จำนวน 3 ชุด

ชุดที่ 1 ประกอบคู่มือและแบบฝึกการอ่านซ้ำและจับบันทึก

ชุดที่ 2 ประกอบคู่มือและแบบฝึกการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง

ชุดที่ 3 ประกอบคู่มือและแบบฝึกการใช้วิธี SQ 3 R

3.4.5 ม้วนเทปบันทึกสัญญาณเสียงดนตรี สำหรับประกอบการ
ทดลองเก็บข้อมูล โดยเป็นสัญญาณเตือนว่าหมดเวลาในการปฏิบัติกิจกรรม

3.4.6 เครื่องเทปบันทึกเสียง

3.4.7 นาฬิกาจับเวลา

4. วิธีดำเนินการทดลอง

4.1 ชั้นเตรียม

4.1.1 เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

4.1.2 เตรียมสถานที่สำหรับการฝึกกลวิธีอ่านและทดลองเก็บข้อมูล

4.1.3 กำหนดเวลาเพื่อฝึกกลวิธีอ่านและทดลองเก็บข้อมูล

4.1.4 เตรียมนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อฝึกกลวิธีอ่านและทดลอง

เก็บข้อมูล

การฝึกกลวิธีอ่านกระทำติดต่อกัน 3 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที

คือ

ครั้งที่ 1 ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมตามรายละเอียดในคู่มือ
การอ่านซ้ำและจับบันทึก หรือคู่มือการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง หรือคู่มือการใช้
วิธี SQ 3 R

ครั้งที่ 2 ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมตามรายละเอียดใน
แบบฝึกการอ่านซ้ำและจับบันทึก (1) หรือแบบฝึกการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง (1)
หรือแบบฝึกการใช้วิธี SQ 3 R (1) ซึ่งแบบฝึกแต่ละกลวิธีอ่าน ประกอบด้วย

ตัวอย่างสำหรับปฏิบัติกิจกรรมตามเงื่อนไขกลวิธีอ่าน เรื่องสังเขปการปกครอง สมัยสุโขทัย และเนื้อเรื่องสำหรับฝึกกลวิธีอ่าน 1 เรื่อง คือ เรื่องอาณาจักร กรุงธนบุรี จากหนังสือประกอบบทเรียนประวัติศาสตร์ประโยชน์ศึกษาตอนต้น โดยทองใบ แดงน้อย

ครั้งที่ 3 ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมตามรายละเอียดใน แบบฝึกการอ่านซ้ำและจับบันทึก (2) หรือแบบฝึกการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง (2) หรือแบบฝึกการใช้วิธี SQ 3 R (2) ซึ่งแบบฝึกแต่ละกลวิธีอ่าน เป็นเนื้อเรื่อง สำหรับฝึกกลวิธีอ่าน 1 เรื่อง คือ เรื่องเรือเจ้าพระยา จากหนังสือการเดินทาง รอบโลกตอนประเทศสยาม เขียนโดย กองค้ เตอ โบวัวร์ แบลและเรียบเรียง โดย วรสุลีสรี ส่งเจริญ

4.2 ชั้นทดลอง

การทดลองเก็บข้อมูลกระทำติดต่อกัน 3 ครั้ง ครั้งละ 1 เรื่อง รวม เรื่องละ 65 นาที

4.2.1 แจกเอกสารเนื้อเรื่อง ซึ่งจัดพิมพ์เป็นขั้นตอนการปฏิบัติ กิจกรรมตามเงื่อนไขการทดลอง คือเอกสารเนื้อเรื่องสำหรับการอ่านซ้ำและจับ บันทึก เอกสารเนื้อเรื่องสำหรับการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และเอกสาร เนื้อเรื่องสำหรับการใช้วิธี SQ 3 R โดยให้ปฏิบัติกิจกรรมตามเงื่อนไขการ ทดลองครั้งละ 50 นาที ดังนี้

ครั้งที่ 1 เรื่องสถาบันพระมหากษัตริย์ เรียบเรียงโดย ธาณินทร์ กรัยวิเชียร จากหนังสือพระมหากษัตริย์ในระบอบประชาธิปไตย

ครั้งที่ 2 เรื่องการปฏิวัติ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 เรียบเรียงโดย ภารดี มหาพันธ์ จากหนังสือประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่

ครั้งที่ 3 เรื่องวัฒนธรรมโบราณที่บ้านเชียง เรียบเรียง โดย พิสิฐ เจริญวงศ์ จากหนังสือชุดความรู้ไทยขององค์การการค้าของคุรุสภา

4.2.2 เปิดม่านเทพบันที่กัญญาณเสียงคนตรี สำหรับเตือนว่าหมดเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมตามเงื่อนไขการทดลอง

4.2.3 ทดสอบวัดความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ หลังจากหมดเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมตามเงื่อนไขการทดลองแต่ละครั้งทันที ใช้เวลาทดสอบ 13 นาที

การทดลองสิ้นสุดเมื่อกลุ่มตัวอย่างได้ปฏิบัติกิจกรรมตามเงื่อนไขการทดลอง และทำแบบทดสอบวัดความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ทั้ง 3 เรื่องเสร็จเรียบร้อยแล้ว

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 หาค่ามัธยิมเลขคณิต

5.2 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 วิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ใช้วิธีการของซาร์ตเลย์

5.4 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ตัวประกอบ

5.5 ทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ

6. ผลการวิจัย

6.1 นักเรียนที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ โดยใช้กลวิธีการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการ ใช้วิธี SQ 3 R และสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง ตามลำดับ แต่ นักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการ ใช้วิธี SQ 3 R มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

6.2 นักเรียนชายที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R กับนักเรียนหญิงที่ใช้กลวิธีการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนหญิงที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์สูงกว่า นักเรียนชายที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R

6.3 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ใช้กลวิธีอ่านแตกต่างกัน 3 กลวิธี คือ การอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์สูงกว่านักเรียนชายกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก นักเรียนหญิงกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ สูงกว่านักเรียนชายกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และนักเรียนหญิงกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการใช่วิธี SQ 3 R มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์สูงกว่านักเรียนชายกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการใช่วิธี SQ 3 R เช่นกัน นั่นคือ ไม่มีกิริยาร่วมระหว่างกลวิธีอ่านกับเพศของนักเรียน ต่อความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาผลของกลวิธีอ่าน 3 กลวิธี คือการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R ที่มีต่อความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ตลอดจนกิริยาร่วม

ของกลวิธีอ่านกับเพศของนักเรียน ที่มีต่อความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ โดยผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานเพื่อการทดสอบ 3 สมมติฐาน และนำมาอภิปรายผลตามลำดับสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่านักเรียนที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ โดยใช้กลวิธีการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R จะมีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก นักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการใช้วิธี SQ 3 R มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 [$F = 27.6578$; $p < .01$] ดังนั้นสมมติฐานข้อที่ 1 จึงได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล และเมื่อทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison Test) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง [$HSD_{a_1 a_2} = 7.6805$; $p < .01$] และแตกต่างจากนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการใช้วิธี SQ 3 R [$HSD_{a_1 a_3} = 6.7361$; $p < .01$] แต่กับนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่องกับนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการใช้วิธี SQ 3 R [$HSD_{a_2 a_3} = 0.9444$; $p > .05$] มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง ($\bar{X}_{a_1} = 31.2361$; $\bar{X}_{a_3} = 24.4861$; $\bar{X}_{a_2} = 23.5417$) ตามลำดับ จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัญจวน คำชิรพิทักษ์ (2533 : 5) ที่ศึกษาพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำ มีผลการทดสอบความจำแบบคำต่อคำสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการฝึกให้

ให้ใช้กลวิธีอื่น ๆ นอกจากน้ํางานวิจัยของ เบรทซิ่งและคัลฮาวี (Bretzing, B.H. and Kulhavy, P.W., 1981 : 242-249) และเฮล (Hale, G.A., 1983 : 708-714) พบว่าการอ่านแล้วจับบันทึกส่งผลต่อความจำเนื้อเรื่องมากกว่าการอ่านเพียงอย่างเดียว เพราะการทำซ้ำเป็นหลักมูลฐานของความจำ (สมบัติจำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์, 2532 : 38) และการอ่านไป คิดไป จดไป ช่วยสร้างสมาธิ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการอ่านให้มีความจำแม่นยำ (ถนอมวงศ์ ส้ายอคมรรคผล, 2530 : 7-8) การจับบันทึกจึงเป็นเครื่องมือที่มีผลดีต่อความจำ (Annis, L.F., 1981 : 179-181) แต่การศึกษาของ เดวีและแมกบริด (Davey, B. and McBride, S., 1986 : 43-46) มีผลการวิจัยที่ขัดแย้งกับการวิจัยครั้งนี้ คือพบว่าการอ่านซ้ำไม่ส่งผลให้คะแนนที่ได้จากการทดสอบสูงกว่าการอ่านด้วยวิธีอื่น ๆ

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกลวิธีอ่านโดยการใช้วิธี SQ 3 R มีผลการทดสอบความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ ในลำดับที่ 2 รองจากนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจับบันทึก และสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่องนั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทมคาย หมื่นสาย (2526 : บทคัดย่อ) ศรีสกุล คำนยุทธศิลป์ (2529 : 104-106) สุภาพ บุตรสีหัด (2529 : 76-79) อัครัมส์ (ศรีสกุล คำนยุทธศิลป์, 2529 : 45 อ้างจาก Adams, A., 1982 : 43-45) แมคนามาร่า (John, J.L. and McNamara, L.P., 1980 quotation McNamara, L.P., 1977) และวิลล์มอร์ (John, J.L. and McNamara, L.P., 1980 quotation Willmore, 1966) ที่ศึกษาพบว่าแม้การใช้กลวิธีอ่านโดยการใช้วิธี SQ 3 R ไม่ได้ส่งผลให้นักเรียนเรียนรู้ได้สูงที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการอื่น แต่การใช้วิธี SQ 3 R ก็ไม่ได้ทำให้นักเรียนที่ใช้กลวิธีนี้มีประสิทธิภาพในการอ่านน้อยที่สุดเช่นกัน นอกจากนี้ สตาห์ล (ศรีสกุล คำนยุทธศิลป์, 2529 : 46 อ้างจาก Stahl, N.A., 1984) ทำการตรวจสอบและวิเคราะห์งานวิจัยที่

เกี่ยวกับการใช้กลวิธีอ่านโดยการใช้วิธี SQ 3 R เขาสรุปว่า การใช้วิธี SQ 3 R ในการอ่านหนังสือ นั้น ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ได้ (Produce Learning) แต่ไม่ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ดีกว่าการอ่านด้วยวิธีอื่น ๆ ที่ง่ายกว่า การใช้วิธี SQ 3 R

การที่ศึกษาพบว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการใช้วิธี SQ 3 R และสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง ตามลำดับนั้น อาจจะมีเหตุผลซึ่งอธิบายได้ดังนี้

1) เกิดจากประสบการณ์เดิมของนักเรียน เพราะการอ่านซ้ำและจดบันทึก เป็นกลวิธีอ่านที่นักเรียนคุ้นเคย และใช้มาก่อนแล้วในการอ่านหนังสือ เป็นส่วนรวม (ทรงศรี อักษรเสื่อ, 2534 : 23) ดังนั้น นักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก จึงมีความชำนาญ และสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการทดลองได้คล่องแคล่ว ไม่วิตกกังวล แต่นักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่องและนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการใช้วิธี SQ 3 R ซึ่งเป็นกลวิธีใหม่และค่อนข้างยาก (สุภาพ บุตรสีห์, 2529 : 86) นักเรียนจึงเกิดความวิตกกังวลและไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการทดลองที่ได้รับได้อย่างคล่องแคล่วเท่าที่ควร แม้ว่าจะเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอนก็ตาม

2) เกิดจากการกำหนดเวลาในการทดลองเก็บข้อมูล ซึ่งต้องปฏิบัติตามกิจกรรมเป็นขั้นตอนตามเงื่อนไขกลวิธีอ่าน เพราะการใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่องนั้น นักเรียนต้องอาศัยจินตนาการในการนำคำ, ข้อความต่าง ๆ มาผูกโยงให้เป็นเรื่องราวต่อเนื่องกัน การกำหนดเวลาจึงอาจจะทำให้นักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง คิดแนวเรื่องในการเขียนได้ไม่ทันเท่าที่ควร เรื่องที่แต่งจึงเป็นการนำคำต่าง ๆ มาผูกโยงกันอย่างสับสน เรื่องราวที่เขียนไม่ราบรื่นเป็นแนวเดียวกันตลอดทั้ง

เรื่อง ทำให้ยากต่อการจำเรื่องที่เขียนทั้งหมด หรือมีความจำสับสนระหว่างคำที่ต้องการจำกับคำที่นำมาเสริมให้เป็นเรื่อง นอกจากนี้ สำหรับกลวิธีอ่านโดยการใช่วิธี SQ 3 R ซึ่งต้องปฏิบัติตามขั้นตอนถึง 5 ขั้นตอน คือ การสำรวจ การตั้งคำถาม การอ่าน การท่องจำ และการทบทวน จึงต้องใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมมากกว่ากลวิธีอื่น (สุภาพ บุตรสีหัต, 2529 : 5 อ้างจาก Willmore, 1967) ดังนั้น การกำหนดเวลาให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเพียง 50 นาที ในแต่ละครั้งการทดลอง นักเรียนต้องเร่งปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนให้แล้วเสร็จอย่างรวดเร็ว จึงอาจจะทำให้นักเรียนมุ่งปฏิบัติกิจกรรมให้ครบทุกขั้นตอน แต่ละเลยไม่เอาใจใส่รายละเอียดในแต่ละขั้นตอนอย่างจริงจัง เช่น การตั้งคำถาม นักเรียนอาจจะตั้งคำถามเพียง 2-3 ข้อ ไม่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด เป็นต้น นักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการใช่วิธี SQ 3 R จึงทำให้จำเนื้อเรื่องได้น้อยกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านซ้ำและจดบันทึก

3) เกิดจากการฝึกฝนกลวิธีอ่าน ซึ่งใช้ระยะเวลาเพียง 3 ครั้ง ทำให้นักเรียนขาดทักษะย่อยในการใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช่วิธี SQ 3 R เพราะกลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่องและการใช่วิธี SQ 3 R เป็นกลวิธีใหม่ ต้องใช้ทักษะย่อยหลายอย่างประกอบกัน จึงจะทำให้ให้นักเรียนใช้กลวิธีเหล่านั้นเป็นอย่างดีได้ ในขณะที่การใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึกนั้น แม้จะมีการฝึกฝนในระยะเวลาเท่ากัน แต่นักเรียนมีพื้นฐานการใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึกอยู่บ้างแล้ว (ทรงศรี อักษรเสื่อ , 2534 : 23) นักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึกจึงสามารถใช้ทักษะย่อยของกลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึกได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการใช่วิธี SQ 3 R จึงส่งผลต่อเนื่องให้นักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการใช่วิธี SQ 3 R และนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง

4) เกิดจากคุณลักษณะของกลวิธีอ่าน คือกลวิธีการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่องเป็นกลวิธีจำที่เหมาะสมกับการจำคำมากกว่าการจำเนื้อเรื่อง เพราะการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง เป็นกลวิธีจำที่ใช้สำหรับการโยงสัมพันธ์ระหว่างคำ โดยเพิ่มเติมคำต่าง ๆ ระหว่างคำที่ต้องการจำให้มากพอจนเป็นเรื่องราว (Bellezza, F.S., 1981 : 255-256) ดังนั้น เมื่อนำมาทดลองใช้สำหรับอ่านและจำเนื้อเรื่อง กลวิธีนี้จึงให้ผลการทดสอบต่ำกว่ากลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก และกลวิธีอ่านโดยการใช้วิธี SQ 3 R ซึ่งเป็นกลวิธีอ่านที่ใช้สำหรับการอ่านเนื้อเรื่องโดยตรง

สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่า นักเรียนชายที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ โดยใช้กลวิธีการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R กับนักเรียนหญิงที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์โดยใช้กลวิธีการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R จะมีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนชายที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ โดยใช้กลวิธีการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R กับนักเรียนหญิงที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์โดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น สมมติฐานข้อที่ 2 จึงได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล และสนับสนุนว่า ความแตกต่างระหว่างเพศเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนแตกต่างกันในเรื่องการอ่าน (จวีลักษณ์ บุณยะกาญจน์, 2525 : 40) และเมื่อพิจารณา มีชดิมเลขคณิตของผลการทดสอบความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแล้ว พบว่า นักเรียนหญิงที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์โดยการ ใช้กลวิธีการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์สูงกว่านักเรียนชายที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์โดยใช้กลวิธีการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง

และการใช้วิธี SQ 3 R ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ จุฑารัตน์ ชุมสมาน (2531 : บทคัดย่อ) ยงยุทธ์ ยืนยงศ์ (2529 : บทคัดย่อ) ปิยาภรณ์ รอดไฟ (2532 : บทคัดย่อ) สมบัติ จินดาคำ (2531 : บทคัดย่อ) สุฑารัตน์ ปิยะมโนธรรม (2531 : บทคัดย่อ) แวงค์ บิดเคิล และ กู๊ด (Bank, B.J. ; Biddle, B.J. and Good, T.L., 1980 : 119-132) ที่พบว่านักเรียนหญิงมีคะแนนจากการทดสอบหลังการอ่านเนื้อเรื่องสูงกว่านักเรียนชาย แต่การวิจัยของ อีระพจน์ แสงแก้ว (2531 : บทคัดย่อ) อนุพงษ์ ปุณศรีกุล (2528 : บทคัดย่อ) แอชเชอร์ และ มาร์แชล (Asher, S.R. and Markell, R.A., 1974 : 680-687) มีผลการทดสอบแตกต่างกับงานวิจัยข้างต้น คือพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีคะแนนจากการทดสอบหลังการอ่านเนื้อเรื่องไม่แตกต่างกัน

การที่พบว่านักเรียนหญิง มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์สูงกว่านักเรียนชาย อาจจะมีเหตุผลซึ่งอภิปรายได้ดังนี้

- 1) ธรรมชาติของเนื้อหา คือนักเรียนหญิงมีความจำเนื้อหาด้านถ้อยคำและเนื้อหาด้านสังคมได้ดีกว่านักเรียนชาย (MacIin, M.N., 1983 : 362)
- 2) ความสนใจและความตั้งใจในการเรียน เนื่องจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อายุโดยเฉลี่ยประมาณ 13 ปี ซึ่งในช่วงนี้นักเรียนหญิงเติบโตเป็นผู้ใหญ่มากกว่านักเรียนชาย จึงมีความรับผิดชอบในการเรียน และตั้งใจอ่านเนื้อเรื่องจริงจังกว่านักเรียนชาย รวมทั้งความเข้มงวดเอาใจใส่ทางครอบครัว ที่นักเรียนหญิงมักจะได้รับมากกว่านักเรียนชาย ทำให้นักเรียนหญิงมีโอกาสสร้างแรงกระตุ้นให้เอาใจใส่ด้านการอ่านมากกว่านักเรียนชาย (สุฑารัตน์ ปิยะมโนธรรม, 2531 : 34 อ้างจาก Arther Gates)
- 3) ลักษณะนิสัยของนักเรียนชายไม่ชอบการอยู่นิ่งเฉย การที่ให้นักเรียนชายปฏิบัติกิจกรรมในลักษณะเดี่ยวติดต่อกัน 5 ครั้ง ทำให้นักเรียนชายเบื่อหน่ายและหมดความสนใจในเรื่องที่อ่าน รวมทั้งไม่พอใจอีกด้วย (สุฑารัตน์

ปิยะมโนธรรม, 2531 : 35) นักเรียนชายจึงปฏิบัติกิจกรรมให้เสร็จสิ้นตามที่กำหนดให้ โดยไม่มีความสนใจที่ต่อเนื่องเท่ากับนักเรียนหญิง

4) ความสนใจในเนื้อหา เนื่องจากการทดลองใช้เนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ไม่ต้องใช้การคิดวิเคราะห์ นักเรียนชายจึงไม่ให้ความสนใจ ไม่สนุกสนาน และไม่ให้ความสำคัญต่อการจำเนื้อหาเหล่านั้น ในขณะที่นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ให้ความสนใจเนื้อหาที่ไม่ต้องคิดวิเคราะห์ เช่นเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์อยู่แล้ว จึงสามารถปฏิบัติกิจกรรมและมีผลการทดสอบดีกว่านักเรียนชาย

สมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ โดยใช้กลวิธีอ่านแตกต่างกัน 3 กลวิธี คือ การอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R จะมีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์แตกต่างกัน นั่นคือ มีกิริยาร่วมระหว่างกลวิธีอ่านกับเพศของนักเรียน ต่อความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่อ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ โดยใช้กลวิธีอ่านแตกต่างกัน 3 กลวิธี คือ การอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05 ดังนั้นสมมติฐานข้อที่ 3 จึงไม่ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล นั่นคือ ไม่มีกิริยาร่วมระหว่างกลวิธีอ่านกับเพศของนักเรียน ต่อความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ ดังนั้น งานวิจัยครั้งนี้จึงสอดคล้องกับการศึกษาของ รัชนี เจริญศักดิ์พานิช (2528 : 274-275) ที่ศึกษาพบว่าการใช้เทคนิคการจำแบบต่าง ๆ กับเพศของนักเรียน ไม่ส่งผลร่วมกันให้การทดสอบความจำแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ

การที่พบว่ากลวิธีอ่าน คือ การอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R กับเพศของนักเรียน คือนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ไม่ส่งผลร่วมกันให้นักเรียนมีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์แตกต่างกัน มีเหตุผลซึ่งอธิบายได้ดังนี้

1) เนื้อเรื่องที่ใช้ในการทดลองเก็บข้อมูล เป็นเนื้อเรื่องที่มีความซับซ้อนยากกว่าระดับความสามารถโดยทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนั้น เมื่อใช้เวลาฝึกกลวิธีอ่าน 3 ครั้ง เท่ากันทุกกลุ่มเงื่อนไขการทดลอง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงจึงมีความสามารถใกล้เคียงกันมาก ในการใช้กลวิธีอ่านแต่ละกลวิธี จึงไม่ส่งผลให้ความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันตามระดับของกลวิธีอ่าน

2) เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน นักเรียนหญิงเลือกใช้พฤติกรรมความรู้ความจำมากกว่านักเรียนชาย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2532 : 62) ดังนั้น ไม่ว่าจะนักเรียนหญิงจะใช้กลวิธีอ่านกลวิธีใด ในการอ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ ก็มีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์สูงกว่านักเรียนชาย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการสอน

1.1 ผลจากการวิจัยทำให้ทราบว่า กลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึกส่งผลต่อความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ สูงกว่ากลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และกลวิธีอ่านโดยการใช้วิธี SQ 3 R ดังนั้นผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการสอน ควรแนะนำและฝึกให้นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติวิธีการอ่านซ้ำและการจดบันทึกให้ถูกต้อง เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา เพื่อนักเรียนจะสามารถพัฒนาการอ่านของตนเองให้สามารถจดจำเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

1.2 ผลจากการวิจัยทำให้ทราบว่า สำหรับเนื้อหาประวัติศาสตร์แล้ว นักเรียนหญิงมีความจำเนื้อเรื่อง สูงกว่านักเรียนชายทั้ง 3 กลวิธี คือ การอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R ดังนั้นผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการสอน ควรแนะนำให้นักเรียนหญิงใช้กลวิธีอ่านทั้ง 3 กลวิธี ในการอ่านเนื้อหาอื่น ๆ ด้วย นอกจากนั้นควรให้ความสนใจศึกษา

กลวิธีอ่านในรูปแบบอื่น ๆ ที่อาจจะส่งผลให้นักเรียนชายมีความจำในการอ่านเนื้อเรื่องได้สูงขึ้น เช่น การขีดเส้นใต้ หรือการใช้วิธี TLS (Top-level Structure) เป็นต้น เพราะกลวิธีอ่านที่เหมาะสมกับนักเรียนหญิง อาจจะไม่เหมาะสมกับนักเรียนชาย อีกประการหนึ่ง ควรดูแลและให้ความสนใจกับนักเรียนชายมากยิ่งขึ้น โดยอาจจะใช้การเสริมแรงในขณะที่มีการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนชายกระตือรือร้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนชายตั้งใจและสนใจในการอ่านเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์อย่างจริงจังมากขึ้น ซึ่งการอ่านด้วยความสนใจร่วมกับการใช้กลวิธีอ่านต่าง ๆ จะส่งผลให้นักเรียนชายมีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์สูงขึ้นได้

1.3 ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการสอน ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะย่อยในรูปแบบแตกต่างกันอย่างสม่ำเสมอ จนกระทั่งนักเรียนสามารถใช้ทักษะนั้น ๆ ได้คล่องแคล่ว และสามารถค้นพบได้ว่าทักษะใดเหมาะสมกับตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้นด้วย ทักษะย่อยที่สำคัญควรฝึกให้กับนักเรียน ได้แก่

1.3.1 ทักษะย่อยของกลวิธีการอ่านซ้ำและจดบันทึก

- ทักษะการอ่านอย่างคร่าว ๆ คือ การอ่านโดยให้ความสนใจในส่วนของคุณ่เรื่อง ชื่อตอน หัวข้อใหญ่ หัวข้อรอง บทสรุป และคำถาม เป็นต้น

- ทักษะการอ่านอย่างละเอียด คือ การขีดเขียนทำเครื่องหมายต่าง ๆ ในขณะี่อ่าน การตีความเนื้อเรื่อง การสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน

- ทักษะการจดบันทึก คือ การฝึกจดบันทึกโดยการใช้สัญลักษณ์ อักษรย่อ หรือการเขียนเป็นแผนภาพ แผนภูมิ

1.3.2 ทักษะย่อยของกลวิธีการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง

- ทักษะการแยกแยะสาระสำคัญคือ เนื้อหาประวัติศาสตร์ควรให้ความสนใจสาระสำคัญที่ ชื่อบุคคล สถานที่ วัน-เดือน-ปี ที่เกิดเหตุการณ์ หรือ วัน-เดือน-ปี ที่สิ้นสุดเหตุการณ์ เป็นต้น

- ทักษะการผูกเรื่อง คือ การเขียนเรื่องโดยใช้เหตุการณ์หรือสถานการณ์ใกล้ตัว ซึ่งเป็นเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่จดจำได้คืออยู่แล้ว มาผูกโยงเข้ากับคำหรือสิ่งที่ต้องการจำใหม่ด้วย หรือเขียนเรื่องแบบร้อยกรองซึ่งจะทำให้จำได้ง่าย โดยการเขียนอาจจะไม่เน้นความถูกต้องตามลักษณะบังคับของการเขียนร้อยกรองมากนัก เช่น การเขียนเป็นกลอนเปล่า หรือการเขียนเป็นเรื่องนิทาน โดยใช้ตัวละครจากการ์ตูนที่นักเรียนชื่นชอบ เป็นต้น

1.3.3 ทักษะย่อยของกลวิธีการใช้วิธี SQ 3 R

- ทักษะการตั้งคำถาม คือ การฝึกตั้งคำถามในรูปแบบของคำถามปลายเปิด ใช่หรือไม่ใช่ หรือการตั้งคำถามแบบปลายเปิด ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร

นอกจากการฝึกให้นักเรียนตั้งคำถามด้วยตนเองแล้ว ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการสอนอาจจะตั้งคำถามให้นักเรียนก็ได้ ซึ่งจะทำให้ได้คำถามที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด เมื่อนักเรียนศึกษาคำถามแล้วอ่านเนื้อเรื่องอย่างละเอียด นักเรียนจะสามารถกำหนดสาระสำคัญที่ควรจำได้ง่ายขึ้น และทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง รวดเร็วยิ่งขึ้น

- ทักษะการทบทวน คือ การอ่านซ้ำเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ การอ่านจากบันทึกห้องจำ การสรุปย่อซ้ำ การตอบคำถาม เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีอ่านที่มีต่อความจำเนื้อเรื่องในวิชาอื่น ๆ เช่น วรรณคดี วิทยาศาสตร์ สุขศึกษา เป็นต้น ว่ากลวิธีอ่านแต่ละกลวิธีจะส่งผลต่อความจำเนื้อเรื่องในวิชานั้น ๆ แตกต่างกันหรือไม่ เพราะไม่มีกลวิธีอ่านกลวิธีใดที่ดีที่สุดสำหรับทุกเนื้อหา

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีอ่านที่มีต่อความจำเนื้อเรื่อง ของนักเรียนที่มีความแตกต่างกันในด้านอื่น ๆ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการอ่าน เจตคติต่อเนื้อหา เป็นต้น ว่ากลวิธีอ่านแต่ละกลวิธีส่งผลต่อความจำเนื้อเรื่อง สำหรับนักเรียนที่มีความแตกต่างในด้านนั้น ๆ แตกต่างกันหรือไม่

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R กับกลวิธีอ่านกลวิธีอื่น ๆ เช่น การใช้ระบบเท็ค การจินตภาพสถานที่ เป็นต้นว่าจะส่งผลต่อความจำเนื้อเรื่องที่อ่านแตกต่างกันหรือไม่

2.4 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลของกลวิธีอ่านต่าง ๆ ในด้านอื่น ๆ เช่น เจตคติต่อการอ่าน การวิเคราะห์เนื้อเรื่อง ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรศึกษาผลของกลวิธีอ่านที่มีต่อความคงทนในการจำ ในระยะเวลาต่าง ๆ เช่น 1 สัปดาห์ 2 สัปดาห์ 1 เดือน 3 เดือน เป็นต้น เพราะกลวิธีอ่านที่ส่งผลต่อความคงทนในการจำได้นานกว่า ย่อมจะมีประโยชน์ต่อการศึกษานอ้หาในระดับที่สูงขึ้น และมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ได้ดีกว่ากลวิธีอ่านที่ส่งผลต่อความจำในระยะสั้น ๆ

2.5 ควรศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีอ่านต่าง ๆ กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอุดมศึกษา เป็นต้น ว่ากลวิธีอ่านแต่ละกลวิธีจะส่งผลต่อความจำเนื้อเรื่องของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ แตกต่างกันหรือไม่ เพราะกลวิธีอ่านแต่ละกลวิธีมีระดับความยากง่ายแตกต่างกัน จึงอาจมีความเหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นเรียนที่แตกต่างกัน และส่งผลต่อความจำแตกต่างกันด้วย

2.6 ควรศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีอ่านทั้ง 3 กลวิธี คือ การอ่านซ้ำและจดบันทึก การโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R โดยการศึกษาในระยะยาว เช่น 1 ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา เป็นต้น เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะย่อยในแต่ละกลวิธี เช่น การอ่านอย่างคร่าว ๆ การอ่านอย่างละเอียด การจดบันทึกในรูปแบบต่าง ๆ ฯลฯ จนกระทั่งนักเรียนสามารถปฏิบัติได้จนเป็นนิสัยแล้วจึงทดสอบ จะทำให้ทราบผลที่แน่ชัดมากยิ่งขึ้นว่า กลวิธีอ่านทั้ง 3 กลวิธีส่งผลต่อความจำเนื้อเรื่องที่อ่านแตกต่างกันหรือไม่

2.7 ควรศึกษาเปรียบเทียบทักษะย่อยในกลวิธีการอ่านซ้ำและจดบันทึก เช่น ศึกษาเปรียบเทียบการจดบันทึกโดยการย่อเรื่อง การสรุปและเขียนเป็น แผนภาพหรือกราฟ การใช้รหัส สัญลักษณ์ อักษรย่อ เป็นต้น เพื่อจะได้ทราบว่า ทักษะย่อยส่งผลต่อความจำเนื้อเรื่องแตกต่างกันหรือไม่

2.8 ควรศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีจำแบบต่าง ๆ คือ ระบบลิงก์ ระบบ โไลโซ ระบบเห็ท และระบบโฟเนติก ว่าส่งผลต่อความจำเนื้อเรื่องที่อ่านแตกต่างกันหรือไม่

2.9 ควรศึกษาผลของกลวิธีอ่านที่มีต่อความจำเนื้อเรื่อง โดยการวัด ความจำในลักษณะที่ต่างกัน เช่น วัดการรู้จัก (recognition) หรือวัดการ เรียนซ้ำ (relearning) เพราะกลวิธีอ่านที่แตกต่างกัน อาจส่งผลต่อความ จำในลักษณะที่แตกต่างกันได้

2.10 ควรศึกษาซ้ำในลักษณะเดียวกัน โดยไม่กำหนดเวลาในการปฏิบัติ กิจกรรมตามเงื่อนไขกลวิธีอ่าน เพราะกลวิธีอ่านโดยการใช้วิธี SQ 3 R ซึ่งมีขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมมากกว่ากลวิธีอ่านโดยการอ่านซ้ำและจดบันทึก และ กลวิธีอ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง อาจจะต้องใช้เวลาในการปฏิบัติ กิจกรรมมากกว่า ซึ่งการศึกษาโดยไม่กำหนดเวลาจะทำให้ทราบผลของกลวิธี อ่านที่มีต่อความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.11 กรณีที่ต้องการนำคู่มือ-แบบฝึกกลวิธีอ่านไปใช้ในการทดลองซ้ำ ควร มีการปรับปรุงและเพิ่มเติมตัวอย่างและเนื้อเรื่องสำหรับฝึกกลวิธีอ่าน เพื่อให้ นักเรียนศึกษาตัวอย่างหลาย ๆ รูปแบบ และฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามเงื่อนไขกลวิธี อ่านให้มากขึ้น นอกจากนี้ในส่วนคำแนะนำต่าง ๆ ควรชี้แนะอย่างละเอียดมากขึ้น ซึ่งจะให้นักเรียนเข้าใจและมีความแม่นยำในการปฏิบัติกิจกรรมมากขึ้น ผลการทดลองจะได้ทราบความแตกต่างของกลวิธีอ่านที่มีต่อความจำเนื้อเรื่องได้ อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

2.12 ควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้วิธี SQ 3 R สำหรับกลุ่มที่ตั้งคำถามด้วยตนเอง กับกลุ่มที่มีคำถามไว้ท้ายเรื่อง เพื่อศึกษาว่ากลุ่มที่ตั้งคำถามด้วยตนเอง กับกลุ่มที่มีคำถามไว้ท้ายเรื่อง จะมีความจำเนื้อเรื่องประวัติศาสตร์แตกต่างกันหรือไม่

2.13 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น จึงควรศึกษาซ้ำโดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงบ้าง เพราะว่าการวิธ้อ่านโดยการโยงสัมพันธ์แบบผูกเรื่อง และการใช้วิธี SQ 3 R เป็นวิธีใหม่ที่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไม่เคยศึกษามาก่อน นอกจากนี้เนื้อเรื่องที่ใช้ในการทดลองมีความซับซ้อนยากกว่าระดับความสามารถโดยทั่วไปของนักเรียน การนำไปทดลองโดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อาจจะทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เข้าใจและปฏิบัติกิจกรรมในการทดลองได้สมบูรณ์มากกว่าการทดลองในครั้งนี้อันจะส่งผลให้ผลการทดสอบแตกต่างไปจากการทดลองครั้งนี้ได้